Lietas Nr. 11130098212
Lietas arhīva Nr. KA05-0092-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2014.gada 7.maijā

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesneši **M.Lapiņš**

E.Driba un **G.Kukaine**

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. D/ un zvērinātas advokātes B.Lietiņas iesniegtajām apelācijas sūdzībām par Valmieras rajona tiesas 2014.gada 24.februāra spriedumu.

Noklausījusies tiesneša M.Lapiņa ziņojumu un iepazinusies ar materiāliem krimināllietā, Vidzemes apgabaltiesa

k o n s t a t ē j a ,

ka ar Valmieras rajona tiesas spriedumu **/pers. D/**, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) ar brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem.

No /pers. D/ par labu SIA /Nosaukums A/ piedzīta kaitējuma kompensācija 484,16 *euro*.

Ar šo spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) atzīta par vainīgu un notiesāta arī /pers. E/, personas kods /personas kods/, attiecībā par kuru spriedums nav apstrīdēts.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā, šādos apstākļos.

Apsūdzētais/pers. D/, būdams alkohola ietekmē, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar personu, par kuru lieta netiek izskatīta, būdami vienojošies par zādzības izdarīšanu no veikala, 2012.gada 1.decembrī pulksten 00.17, aizgāja uz Rūjienas novada Rūjienu, Rīgas ielu 65, kur, izsitot SIA /Nosaukums A/ veikala loga stiklu, iekļuva veikala telpās, no kurienes, kopīgi saskaņoti rīkojoties, slepeni nozaga SIA /Nosaukums A/ piederošo mantu: 40 paciņas cigarešu "Bond" Ls 66 (95 *euro*) vērtībā (vienas paciņas vērtība Ls 1,65 (2,35 *euro*)); 30

paciņas cigarešu "Partner" Ls 38,70 (55,20 *euro*) vērtībā (vienas paciņas vērtība Ls 1,29 (1,84 *euro*)); 90 paciņas cigarešu "Wall Street" Ls 144 (205,20 *euro*) vērtībā (vienas paciņas vērtība Ls 1,60 (2,28 *euro*)); vienu 0,7 litru tilpuma pudeli degvīna "Russkij Standart" Ls 9,65 (13,73 *euro*) vērtībā; vienu viena litra tilpuma pudeli degvīnu "Mernaja" Ls 10,96 (15,59 *euro*) vērtībā; divas 0,7 litru tilpuma pudeles degvīna "Premakov" Ls 12,34 (17,56 *euro*) vērtībā (vienas pudeles vērtība Ls 6,17 (8,78 *euro*)); vienu 0,7 litru tilpuma pudeli degvīna "Tri Starika" Ls 6,10 (8,68 *euro*) vērtībā; divas 0,7 litru tilpuma pudeles degvīna "Super Lux" Ls 11,64 (16,56 *euro*) vērtībā (vienas pudeles vērtība Ls 5,82 (8,28 *euro*)); vienu viena litra tilpuma pudeli degvīna "Dikij Gusj" Ls 5,35 (7,61 *euro*) vērtībā; vienu 0,7 litru tilpuma pudeli ruma "Bacardi" Ls 10,84 (15,42 *euro*) vērtībā; vienu

0,75 litru tilpuma pudeli dzirkstošā vīna "Jantarnoje Igristoje" Ls 1,87 (2,66 *euro*) vērtībā; vienu 0,75 litru tilpuma pudeli dzirkstošā vīna "Carskoje Muskatnoje" Ls 1,87 (2,66 *euro*) vērtībā; divas 0,75 litru tilpuma pudeles dzirkstošā vīna "Bosca Rose" Ls 5 (7,12 *euro*) vērtībā (vienas pudeles vērtība Ls 2,50 (3,56 *euro*)); kases aparātu CHD2010T Ls 339 (482,35 *euro*) vērtībā ar tajā esošo naudu dažādās banknotēs un monētās Ls 56,55 (80,46 *euro*), mobilo telefonu Nokia C 1-01 Ls 60 (85,37 *euro*) vērtībā un karošu komplektu Ls 5,54 (7,88 *euro*) vērtībā. Tādējādi apsūdzētais /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās nozaga SIA /Nosaukums A/

piederošo mantu Ls 785,41 (1118,05 *euro*) kopējā vērtībā.

Šādas /pers. D/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam).

Apsūdzētais/pers. D/ un pēc viņa lūguma zvērināta advokāte B.Lietiņa par pirmās instances tiesas spriedumu iesnieguši apelācijas sūdzības.

Zvērināta advokāte B.Lietiņa pārsūdzējusi pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. D/ piespriesto sodu tā barguma dēļ, lūgusi šajā daļā spriedumu atcelt un taisīt jaunu spriedumu. Sūdzības iesniedzēja atsaukusies uz Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem un norādījusi, ka uzskata /pers. D/ piespriesto pamatsodu par nepamatoti bargu. Konkrēto kriminmāltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu esot iespējams panākt un soda mērķi sasniegt arī ar konkrētā veida soda piemērošanu mazākā mērā, tas ir, uz īsāku termiņu. Sūdzības iesniedzēja norādījusi uz virkni objektīvi nodibinātu /pers. D/ personu raksturojošo datu un apstākļu - bezdarbs, iztikas pelnīšana tikai atsevišķos gadījuma darbos, ilgstoši smags psihoemocionālais stāvoklis (nomāktība, depresija un tieksme aizmirsties, lietojot alkoholu). Tas rezultātā esot novedis pie vairākkārtēja tīša paškaitējuma nodarīšanas sev. Minētie apstākļi, ņemot vērā /pers. D/ vecumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī (tikko sasniegti 18 gadi). Tie savā kopsakarībā ļaujot izdarīt secinājumu, ka lietā esot konstatējams vēl viens atbildību mīkstinošs apstāklis Krimināprocesa likuma 47.panta otrās daļas izpratnē - smagi sociālie apstākļi un smags personas psihoemocionālais stāvoklis. Tā kā minētais atbildību mīkstinošais apstāklis nosakot soda mēru nav ticis ņemts vērā, tad atbildību mīkstinošo apstākļu ietekme uz soda mēru neesot vērtējama kā pilnīga. Tā rezultātā /pers. D/ noteiktais sods neesot vērtējams kā pilnībā atbilstošs un samērīgs, lai panāktu konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu Krimināllikumā noteikto soda mērķi. Aizstāve uzskata, ka ņemot vērā papildus minēto atbildību mīkstinošo apstākli, /pers. D/ sods esot jānosaka atbilstoši Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijai (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam) un atbilstoši 2012.gada 13.decembra likuma "Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 4.punktam, tas ir, brīvības atņemšanas sods esot nosakāms uz īsāku termiņu, nekā to piespriedusi pirmās instances tiesa. Tāpat aizstāve uzskata, ka tikai nosakot iespējami īsāku brīvības atņemšanas sodu tikko pilngadību sasniegušai personai, tas atbilstu Krimināllikuma 35.panta otrās daļas 2., 4. un 5.punktā definētajam soda mērķim. No sprieduma motīvu daļas esot konstatējams, ka, nosakot sodu, tiesa esot ņēmusi vērā "tiesas rīcībā esošās ziņas par to, ka /pers. D/ apsūdzībā pēc šā krimināprocesa uzsākšanas ir taisīts vēl cits spriedums (nenorādot spriedumu identificējošo informāciju). Aizstāve uzskata, ka tādējādi tiesa, lemjot par soda veidu un mēru, esot ņēmusi vērā arī objektīvi nepārbaudītus personu raksturojošus datus, kas tiesas secinājumu par piemērojamo sodu personai esot ietekmējis nelabvēlīgi.

Apsūdzētais/pers. D/ norādījis, ka uzskata spriedumu par nepamatotu daļā par viņam noteikto sodu un būtiskiem Krimināprocesa likuma pārkāpumiem. Apsūdzētais lūdzis lietu izskatīt mutvārdu procesā un nodrošināt viņam tiesā aizstāvi. Tiesas spriedums neatbilstot Krimināprocesa likuma nosacījumiem, nepareizi esot piemērota Krimināllikuma 46.panta otrā daļa par soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, kā arī neesot piemēroti Krimināllikuma 5.panta otrās daļas nosacījumi. Tādējādi esot pieļauts procesuālo tiesību normu pārkāpums saskaņā ar Krimināprocesa likuma 572. un 573.pantu. Tiesa esot pārkāpusi krimināsodu piemērošanas politiku, kurai esot jābūt vienveidīgai. Tāpat spriedums neesot ietērpts Krimināprocesa likuma 511.-512.pantā paredzētajā formā. Pirmās instances tiesa tīši neesot veikusi pasākumus, lai nodrošinātu iesniedzējam garantētas Krimināprocesa likuma 71.-72., 5., 12., 15., 20.pantā un likumā "Par tiesu varu" 22.pantā, Satversmes 89. un 92.pantā saistībā ar Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta 1., 2., 3. daļā un 3.daļas b), c), d) apakšpunktos garantētās tiesības uz aizstāvību, kas nepieciešams konsultācijai un apelācijas sūdzības sastādīšanai. Tādējādi šāds pārkāpums esot atzīstams par tādu, kas katrā ziņā izraisa sprieduma atcelšanu un ir paredzēts Krimināprocesa likuma 575.panta pirmās daļas 3.punktā un trešajā daļā. Apsūdzētais/pers. D/ lūdzis atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par viņam noteikto sodu, piemērot Krimināllikuma 5.panta otro daļu un 2012.gada 13.decembra likuma "Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumus un mīkstināt viņam sodu, vai noteikt sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu. Vēl apsūdzētais /pers. D/ lūdzis izlemt jautājumu par disciplinārās lietas ierosināšanu pret tiesnesi A.Melbergu par likumā "Par tiesu varu" nostiprināto nosacījumu pārkāpumu saistībā ar to, ka iesniedzējam neesot nodrošināta aizstāvība apelācijas sūdzības sastādīšanai un konsultācijai.

Ņemot vērā apsūdzētā apelācijas sūdzībā izteikto lūgumu par valsts nodrošināta aizstāvja uzaicināšanu, Krimināprocesa likuma 80.panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā par lietas pieņemšanu iztiesāšanai rakstveida procesā paziņots Vidzemes apgabaltiesas darbības teritorijas zvērinātu advokātu vecākajam, informējot viņu par nepieciešamību nodrošināt apsūdzētajam aizstāvja piedalīšanos apelācijas instances tiesā. Vidzemes apgabaltiesā iesniegts zvērinātas advokātes B.Lietiņas orderis, kas apliecina viņas tiesības kā valsts nodrošinātam aizstāvim piedalīties apelācijas instances tiesā, lai īstenotu apsūdzētā /pers. D/ aizstāvību.

Pēc paziņojuma saņemšanas par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, prokurors, apsūdzētais /pers. D/ un cietušie desmit dienu laikā nav pieteikuši noraidījumu tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim, kā arī prokurors un cietušie nav iebilduši lietas iztiesāšanai rakstveida procesā.

2014.gada 11.aprīlī Vidzemes apgabaltiesā saņemts apsūdzētā /pers. D/ iesniegums (nosaukts par pieteikumu) ar lūgumu nodrošināt viņa klātbūtni tiesas sēdē.

Tā kā apelācijas sūdzībās ir izteikts lūgums tikai par piespriestā soda mīkstināšanu, ir norādīts uz apstākļiem, kuru dēļ pirmās instances tiesas spriedums katrā ziņā jāatceļ, lieta pirmās instances tiesā izskatīta bez pierādījumu pārbaudes un apsūdzētajam /pers. D/ piespriestais sods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, kas ilgāka par pieciem gadiem, izskatāmā lieta atbilst Krimināprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3. un 4.punktā norādītajai lietu kategorijai.

Krimināprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3. un 4.punktā norādītajā gadījumā personu iebildumi pret lietas izskatīšanu rakstveida procesā tiesai nav saistoši.

Norādītā iemesla dēļ Vidzemes apgabaltiesa uzskata, ka ir pamats lietu iztiesāt rakstveida procesā bez procesā iesaistīto personu piedalīšanās un nolēmumu ir iespējams pieņemt pēc lietā esošiem materiāliem, neievērojot /pers. D/ izteikto lūgumu par lietas iztiesāšanu mutvārdu procesā un viņa klātbūtnes nodrošināšanu tiesas sēdē.

Par iesniegtajām apelācijas sūdzībām savu viedokli iesniedzis Valmieras rajona prokuratūras prokurors S.Noviks, norādot, ka /pers. D/ noteiktais sods esot pamatots un samērīgs ar apsūdzētajam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma smagumu, izdarīšanas apstākļiem, apsūdzētā personu raksturojošiem datiem, kā arī atbildību mīkstinošiem un atbildību pastiprinošiem apstākļiem. Ņemot vērā to, ka veikalā pārsvarā tika nozagts alkohols un cigaretes, prokurors uzskata, ka dotajā gadījumā neesot pamata apsūdzētajam /pers. D/

konstatēt atbildību mīkstinošu apstākli - "smagi sociālie apstākļi un smags personas psihoemocionālais stāvoklis". Tāpat prokurors uzskata, ka dotajā gadījumā neesot pamata mīkstināt apsūdzētajam /pers. D/ noteikto sodu.

Par apsūdzētā /pers. D/ apelācijas sūdzību savu viedokli iesniegusi viņa aizstāve zvērināta advokāte B.Lietiņa. Viedoklī norādīts, ka apsūdzētā /pers. D/ apelācijas sūdzībā ietvertais arguments attiecībā par Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nepareizu piemērošanu atbilstot arī aizstāves apelācijas sūdzībā ietvertajai argumentācijai, kas aizstāvības ieskatā esot pamatots. Tādējādi esot pamatots apsūdzētā apelācijas sūdzībā ietvertais prasījums atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par noteikto sodu. Minētajā daļā esot taisāms jauns spriedums atbilstoši Kriminālprocesa likuma 563.panta $1.^1$ daļas 2.punktam. Viedoklī norādīts, ka apelācijas sūdzībā ietvertie argumenti attiecībā uz pirmās instances tiesas sprieduma neatbilstību Kriminālprocesa likuma 511.-512.pantiem esot vērtējami tiktāl, ciktāl tie ir attiecināmi uz spriedumu, ko tiesa taisījusi krimināllietā, kas izskatīta Kriminālprocesa likuma 499.panta kārtībā. Tāpat viedoklī norādīts, ka apelācijas sūdzībā ietvertie argumenti attiecībā uz pieļautajiem apsūdzētā procesuālo tiesību pārkāpumiem, nenodrošinot apsūdzētajam kriminālprocesā garantētās tiesības uz aizstāvību, esot atzīstami par pamatotiem tiktāl, ciktāl tie rod savu objektīvu apstiprinājumu konkrētā kriminālprocesa gaitā (attiecībā uz apsūdzēto /pers. D/). Aizstāve apliecinājusi, ka nevēlas pieteikt noraidījumu Vidzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas sastāvam un norādījusi, ka savu viedokli par lietas iespējamu izskatīšanu rakstveida procesā esot paudusi savā apelācijas sūdzībā.

Apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus, izvērtējusi prokurora un aizstāves viedokli, iepazinusies ar materiāliem krimināllietā, Vidzemes apgabaltiesa nesaskata pamatu /pers. D/ un zvērinātas advokātes B.Lietiņas apelācijas sūdzību apmierināšanai.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka tā drīkst pārsniegt apelācijas sūdzībā izteikto prasību apjomu un ietvarus, jo konstatē apstākļus, kas ir par pamatu pirmās instances sprieduma atcelšanai daļā par kaitējuma kompensācijas EUR 53,15 izlemšanu no apsūdzētās /pers. E/ par labu SIA /Nosaukums P/. Valmieras rajona tiesas spriedums šajā daļā ir atceļams un pieteiktā kaitējuma kompensācija šajā daļā ir noraidāma.

Lietā atrodas Valmieras rajona tiesai adresēts /pers. D/ 2014.gada 14.martā sastādīts iesniegums (2.sēj.75.lapa), kurā izteikts lūgums nodrošināt viņam aizstāvību apelācijas sūdzības sastādīšanai par 2014.gada 24.februāra spriedumu.

Par /pers. D/ lūgumu informēts zvērinātu advokātu vecākais. No Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas ordera redzams, ka zvērinātas advokātes B.Lietiņas uzdevums bijis sniegt juridisko palīdzību /pers. D/ un sastādīt apelācijas sūdzību krimināllietā (2.sēj.82.lapa). Lietā atrodas arī sastādītās un /pers. D/ interesēs iesniegtās apelācijas sūdzības teksts (2.sēj.80.-81.lapa). Pēc apelācijas sūdzības kopijas saņemšanas /pers. D/ par to nekādus iebildumus nav izteicis.

Minētajos apstākļos Vidzemes apgabaltiesa nekonstatē, ka konkrētajā gadījumā tikušas pārkāptas /pers. D/ iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādītās viņa tiesības uz aizstāvību.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. D/, pirmās instances tiesa pamatoti ņēmusi vērā noziedzīgā nodarījuma smagumu, raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošos datus, kā arī atbildību mīkstinošo un pastiprinošos apstākļus.

Par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam), likumā paredzēts tikai brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Likuma redakcijā no 2013.gada 1.aprīļa par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu likumā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Krimināllikuma 5.panta otrā daļa noteic, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās, kā arī uz personu, kura izcieš sodu vai izcietusi sodu, bet kurai saglabājusies sodāmība.

2012.gada 13.decembra likuma "Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punktā noteikts, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām likuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Šajā gadījumā Valmieras rajona tiesai nebija tiesiska pamata piemērot Krimināllikuma 5.panta otrās daļas nosacījumus par labvēlīgāka likuma atpakaļejošo spēku un apsūdzētajam /pers. D/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu noteikt ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu, kā to savā sūdzībā lūdzis apsūdzētais /pers. D/.

Šādas atziņas ir paustas arī Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 17.septembra lēmumā (lieta Nr. SKK-0422-13) un 2014.gada 20.februāra lēmumā (lieta SKK-0015-14).

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta ceturtajā daļā noteiktajam, apsūdzētais /pers. D/ ir izdarījis smagu noziegumu.

/pers. D/ iepriekš sodīts divas reizes (1.sējuma 152.-155.lapa, 159.-162.lapa):

1) 2011.gada 26.jūlijā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas, 180.panta otrās daļas, 50.panta pirmās daļas, 55.panta ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. 2011.gada 9.augustā spriedums stājies spēkā;

2) 2012.gada 22.novembrī pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas, 175.panta otrās daļas, 185.panta otrās daļas, 186.panta pirmās daļas, 50.panta pirmās daļas, 51.panta ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem. 2012.gada 15.decembrī spriedums stājies spēkā.

/pers. D/ ir sodīts administratīvā kārtā (1.sējuma 156.lapa), nav nomaksājis 2010., 2011. un 2012.gadā uzliktos naudas sodus.

/pers. D/ kopš 2007.gada sastāv psihiatra uzskaitē ar Dg. nesocializēti uzvedības traucējumi, narkologa uzskaitē nesastāv (1.sējuma 193.lapa).

Naukšēnu novada pašvaldības sniegtajā raksturojumā (1.sējuma 158.lapa) norādīts, ka sadzīvē /pers. D/ kontaktējoties ar personām, kurām ir nosliece uz noziegumu un citu sabiedriskās kārtības pārkāpumu izdarīšanu. Arī pats sistemātiski izdarot noziedzīgus nodarījumus, kuros iesaistot arī citas personas. /pers. D/ klaiņojot un sistemātiski pārmērīgi lietojot alkoholiskos dzērienus, par ko veikti profilaktiska rakstura pasākumi, bet vajadzīgais rezultāts neesot panākts. No 2010.gada rudens /pers. D/ skolu neesot apmeklējis, neesot iesaistījies darbos un neesot izrādījis interesi arī strādāt.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka norādītajos apstākļos Valmieras rajona tiesa /pers. D/ par viņa izdarīto noziedzīgo nodarījumu noteikusi atbilstošu un likumā paredzētu sodu brīvības atņemšanas veidā.

/pers. D/ savu vainu atzinis un izdarīto nožēlojis. Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu Valmieras rajona tiesa šo faktu atzinusi par /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli tiesai ir tiesības atzīt ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu saistītu apstākli, kurš šajā likumā nav paredzēts. Tomēr tiesas pienākums nav atzīt jebkuru šādu apstākli par atbildību mīkstinošu.

Apsūdzētā /pers. D/ aizstāves apelācijas sūdzībā norādītie apstākļi neietilpst Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā norādīto apstākļu lokā, tādēļ to atzīšana par atbildību mīkstinošu apstākli konkrētajā gadījumā nav obligāta.

/pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu Valmieras rajona tiesa šos faktus pamatoti atzinusi par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

2012.gada 13.decembra likuma "Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 6.punkts noteic, ka gadījumos, kad par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

/pers. D/ konstatētie divi atbildību pastiprinošie apstākļi un viens atbildību mīkstinošais apstāklis, kas saistāmi ar piespriestā soda mēru - brīvības atņemšanu uz deviņiem mēnešiem, nedod pamatu Vidzemes apgabaltiesai atzīt, ka minēto pārejas noteikumu 6.punkts nav ņemts vērā pie soda noteikšanas apsūdzētajam /pers. D/.

Minētajos apstākļos /pers. D/ noteikto sodu brīvības atņemšanas veidā par viņa izdarīto noziedzīgo nodarījumu nav pamats uzskatīt par bargu, nesamērīgu un tas atbilst Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem un 35.panta otrajā daļā noteiktajam mērķim.

Valmieras rajona tiesa spriedumā norādījusi, ka "tiesa, ņemot vērā tiesas rīcībā esošās ziņas par to, ka apsūdzētā /pers. D/ apsūdzībā pēc šā kriminālprocesa uzsākšanas ir taisīts vēl cits notiesājošs kriminālspriedums, kurā noteiktajam sodam ir pievienots neizciestais sods pēc Valmieras rajona tiesas 2012.gada 22.novembra sprieduma, un kas nav stājies spēkā, secina, ka tiesai nav pamata šajā spriedumā noteikt apsūdzētajam /pers. D/ galīgo sodu pēc spriedumu kopības".

No spriedumā norādītā nepārprotami secināms, ka cits notiesājošs spriedums (Valmieras rajona tiesas 2013.gada 12.novembra spriedums) ir saistāms tikai un vienīgi ar jautājuma izlemšanu par soda noteikšanu /pers. D/ pēc spriedumu kopības. Tā kā tas vēl nebija stājies spēkā un tajā ņemts vērā Valmieras rajona tiesas 2012.gada 22.novembra spriedumā /pers. D/ noteiktais sods, Valmieras rajona tiesa pamatoti nav spriedusi par soda noteikšanu /pers. D/ pēc spriedumu kopības.

Minētajos apstākļos aizstāves apelācijas sūdzībā izdarītā norāde par to, ka spēkā nestājies tiesas spriedums ticis ņemts vērā, lemjot par /pers. D/ nosakāmā soda veidu un mēru, ir kļūdaina.

Vidzemes apgabaltiesā, līdz lietas izlemšanai apelācijas kārtībā, saņemta SIA /Nosaukums P/ informācija par to, ka /pers. E/ samaksājusi Valmieras rajona tiesas piespriesto kompensāciju 53,15 *euro* (2.sēj.92.lapa).

Šādos apstākļos Valmieras rajona tiesas spriedums daļā par minētās kompensācijas piedziņu no /pers. E/ ir atceļams un SIA /Nosaukums P/ pieteiktā kaitējuma kompensācija par 53,15 *euro* piedziņu no /pers. E/ ir noraidāma.

Zvērināta advokāte Baiba Lietiņa iesniegusi paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu /pers. D/ kriminālprocesā - apelācijas sūdzības sastādīšanā. Tā kā aizstāvja piedalīšanos apelācijas sūdzības sastādīšanai bija lūdzis nodrošināt pats apsūdzētais, tad atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktam un 368.panta pirmajai daļai no apsūdzētā /pers. D/ par labu valstij ir piedzenami izdevumi 49,80 *euro*, kas saistīti ar advokāta piedalīšanos tiesā pēc norīkojuma.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563. un 564. un 565.pantu, Vidzemes apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Valmieras rajona tiesas 2014.gada 24.februāra spriedumu atcelt daļā par 53,15 *euro* piedziņu no /pers. E/ par labu SIA /Nosaukums P/ un pieteikto kaitējuma kompensāciju šajā daļā noraidīt.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā 49,80 *euro*, kas saistīti ar apelācijas sūdzības sastādīšanu un advokāta piedalīšanos apelācijas instances tiesā pēc norīkojuma, nosakot viņam termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei - 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas, iesniedzot Vidzemes apgabaltiesā kasācijas sūdzību (protestu), izteikto prasību pamatojot ar Krimināllikuma pārkāpumu (Kriminālprocesa likuma 574.pants) vai Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu (Kriminālprocesa likuma 575.pants).

Tiesneši M.Lapiņš

E.Driba

G.Kukaine